

Kubissa, Jacek / Woźnicki, Jerzy

Inauguracja roku akademickiego 1998/1999 w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym Politechniki Warszawskiej w Płocku

Notatki Płockie 43/4-177, 53-56

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 1998/1999 W OŚRODKU NAUKOWO-DYDAKTYCZNYM POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ W PŁOCKU

Wystąpienie Prorektora Politechniki Warszawskiej ds. Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego w Płocku - prof. dr. hab. inż. Jacka Kubissy w dniu 3 października 1998 r.

**Wasza Magnificencjo Rektorze!
Wasza Ekszelencjo Księżo Biskupie!
Panie Wojewodo!
Panie Prezydencie!
Szanowni Państwo!
Droga Młodzieży!**

Zakończyliśmy drugi rok i dzisiaj rozpoczynamy trzeci obecnej kadencji władz akademickich. Dla mnie to ostatni rok pełnienia funkcji prorektora. Na następnej inauguracji wystąpi mój następcza.

Przemówienie inauguracyjne, zgodnie z programem wygłosi JM Rektor. Ja natomiast tradycyjnie przedstawię krótko informację o ważnych i aktualnych sprawach związanych z Ośrodkiem PW w Płocku.

W roku akademickim 1996/97 w Politechnice Warszawskiej został przeprowadzony proces restrukturyzacji, który objął większość wydziałów. Miało to miejsce również w Płocku, z tym że naszą restrukturyzację, a właściwie jej zakończenie, przeprowadziliśmy o włas-

nych siłach, bez korzystania z uczelnianego funduszu restrukturyzacyjnego. Dało to dobrą podstawę do wdrożenia w uczelniany, ujęty systemowo proces rozwoju. Nie znaczy to, że do tej pory nie możemy się pochwalić różnymi elementami rozwojowymi. Od kilku lat wzrasta systematycznie liczba studentów. Obecnie mamy ich w Płocku 3004, w tym zdecydowaną większość na studiach dziennych. W obecnym roku wypromowaliśmy 157 absolwentów studiów technicznych oraz 163 ekonomistów. Dotychczas wypromowaliśmy łącznie ponad 4000 absolwentów.

Został zakończony pierwszy trzyletni cykl studiów licencjackich i oto mamy pierwszych ekonomistów, wykształconych w Politechnice Warszawskiej. Jestem pewien, że sprawdzą się oni dobrze w zakładach pracy, podobnie jak sprawdzają się od lat ich starsi koledzy inżynierowie.

W obecnym roku uruchomiliśmy, przy wydatnej pomocy finansowej Miasta i Petrochemii, studia II-go stopnia magisterskie, dzienne i zaoczne o kierunku ekonomia. Za pomoc tę bardzo dziękuję. Z przyjemnością

XXXII inauguracja roku akademickiego w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym Politechniki Warszawskiej w Płocku w dniu 3 października 1998 roku. Na pierwszym planie - Rektor i Prorektorzy Politechniki Warszawskiej

mogę poinformować, iż wstąpiła na nie zdecydowana większość absolwentów studiów licencjackich.

W sposób ciągły wprowadzamy zmiany programowe na naszych kierunkach studiów oraz różne zmiany organizacyjne. Podpisaliśmy z prezesem Petrochemii porozumienie na temat działań zmierzających do lepszego przygotowania naszych absolwentów do ewentualnej pracy w Petrochemii. To porozumienie jest już realizowane. Podobne współdziałanie prowadzone jest z innymi zakładami pracy. Niektóre firmy fundują naszym studentom stypendia. Takim przykładem jest np. Firma ATLAS, znany producent materiałów budowlanych.

Rozwijamy działalność naukową. W obecnej kenedcji wypromowaliśmy na WBMiP 8 doktorów, a 5 dalszych przewodów doktorskich jest w toku.

Prowadzimy współpracę naukową i dydaktyczną z wieloma ośrodkami w kraju i za granicą. Bierzymy udział w programach międzynarodowych. Zakończyliśmy realizację trzyletniego projektu, koordynowanego przez nas, w Tempusie. Bierzymy udział w programie Copernicus. Przygotowujemy się do złożenia wniosku do udziału w programie Sokrates.

Przeprowadziliśmy niezbędne remonty naszych obiektów, w tym remont c.o. i częściową wymianę okien w budynku przy ul. Łukasiewicza. Udało się to głównie dzięki pomocy finansowej Miasta i Petrochemii, za co ponownie serdecznie dziękuję.

Dzięki systemowemu podejściu do planów rozwoju, z inicjatywy JM Rektora, Senat PW podjął uchwałę programową na temat rozwoju Ośrodka w Płocku. Mamy zwiększyć zakres kształceania, wprowadzić dwustopnio-

wy elastyczny system studiów, powiększyć liczbę płockich wydziałów.

Płocki Ośrodek ma zmierzać do przekształcenia się w Płocką Szkołę PW. Te działania będą prowadzone dla potrzeb Płocka i jego regionu, w ścisłej współpracy z władzami i przemysłem lokalnym, w tym z Petrochemią.

Aspirujemy do skorzystania ze stworzonego w Uczelni funduszu rozwoju. Planujemy inwestycje i to dwojakiego rodzaju. Po pierwsze przez realizację na naszym terenie, przez inwestora zewnętrznego, centrum usługowo-handlowego, które świadczyłoby znaczną część usług na rzecz naszego kampusu akademickiego. Mamy zgłoszone oferty. Rozstrzygnięcie konkursu odbędzie się w tym miesiącu. Po drugie ma to być inwestycja własna: budynek audytorium w kompleksie przy ul. Łukasiewicza. Wydział Architektury PW opracował dokumentację koncepcyjną tego budynku (plan-sza wystawiona w hallu) i odpowiedni wniosek inwestycyjny został złożony na ręce Pana Rektora.

Powstał więc ramowy, kompleksowy program rozwoju płockiej placówki PW, zaakceptowany przez Rektora i Senat, a także, jak wynika z rozmów i ustaleń, przez wszystkie znaczące osobistości w Płocku. Trzeba, abyśmy ten program wspólnie realizowali. Pragnę wyrazić nadzieję, że współdziałanie Uczelni z Miastem i regionem będzie równie dobre, jak dotychczas. Co do partnerów płockich, mam pewność, że tak będzie. Natomiast musimy również pozyskać przychylność nowych władz powiatu ziemskiego i województwa mazowieckiego.

Pragnę tu serdecznie podziękować wszystkim tym, którzy nam pomagali i pomagają dla naszego wspólnego dobra.

Wystąpienie inauguracyjne JM Rektora Politechniki Warszawskiej prof. dr. hab. Jerzego Woźnickiego

Początek nowego roku akademickiego to tradycyjnie już czas sumowania osiągnięć i wskazywania na problemy występujące w całym szkolnictwie wyższym, na uczelniach technicznych, które mają swoją specyfikę, a także w naszej Uczelni i w oczywisty sposób w tej jej części, która mieści się w Płocku.

W szkolnictwie wyższym w kraju możemy mówić o sukcesach społeczności akademickiej, mierząc to przyrostem liczby studentów i wskazując na konkretne nowe inicjatywy, podejmowane przez liczne uczelnie bez względu na rozmaite trudności.

Racjonalizacja i rozwój, dokonywane od 1991 roku przez szkoły wyższe pod rządami obecnie obowiązującej ustawy, są procesem, który obejmuje kilka kadencji władz akademickich i trwa nadal. Powstają nowe kierunki studiów i specjalności; tam, gdzie to konieczne, powstają nowe laboratoria, racjonalizowane są zasady działania uczelni. Sukcesem środowiska jest integrowanie się środowisk akademickich i rosnąca zdolność do współpracy międzyuczelnianej różnych ośrodków akademickich, współpracy, która pozwala agregować zasoby, wymieniać i promować kadrę przy wspólnym wykorzystaniu potencjału różnych ośrodków.

Ale mamy też poważne problemy, które wynikają przede wszystkim z utrzymującego się niedofinansowania publicznych szkół wyższych, szczególnie widocznego w ujęciu względnym. Gdybyśmy mieli porównywać nakłady państwa na wykształcenie jednego studenta obecnie i w roku 1990, to musielibyśmy odnotować dwu- a nawet trzykrotny spadek tych nakładów.

Publiczne szkoły wyższe dokonały ogromnego wysiłku, wykorzystując autonomię, przyznaną im przez ustawę z 1990 roku, zwiększyły dwu i półkrotnie liczbę studentów. W tym samym okresie nakłady państwa zmalały w relacji do wartości Produktu Krajowego Brutto. Wyczerpane zostały rezerwy proste uczelni. Szkoły wyższe stanęły przed barierą bazy materialnej, a w związku z niskimi płacami także przed barierą kadrową. Obserwujemy narastające z roku na rok zjawisko dla uczelni niezwykle negatywne, a mianowicie poświęcanie przez wielu nauczycieli akademickich tylko części swojego czasu pracy i zaangażowania w swych macierzystych uczelniach, ze względu na konieczność dorabiania do niskich pensji. Oczekujemy na wprowadzenie w życie nowych rozwiązań modelowych i systemowych w szkolnictwie wyższym, które ułatwiłyby pokonywa-

Inauguracja roku akademickiego 1998 - 1999 w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym Politechniki Warszawskiej w Płocku w dniu 3 października 1998 roku

nie także i tych trudności. Występują bowiem bariery formalne, które uniemożliwiają nam pełniejszą racjonalizację procesów kształcenia i procesów prowadzenia badań naukowych. Pozytywnym przykładem jest wejście w życie ustawy o pożyczkach studenckich. Jest on wspólnym sukcesem Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Finansów, studentów i ekspertów z kilku uczelni - w tym z naszej Politechniki - a także parlamentarzystów, którzy sprzyjali wprowadzeniu tego rozwiązania.

Czekamy obecnie na nową ustawę: Prawo o szkolnictwie wyższym. Projekt tej ustawy ma zostać przygotowany na podstawie kilku opracowań, przedstawionych w tym roku z inicjatywy środowiska akademickiego i przedłożony przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Osiągnięciem uczelni technicznych stał się rozwój kształcenia na nowych kierunkach i specjalnościach, nie tylko inżynierskich. Politechniki - właściwie wszystkie, poszerzają ze ślepej uliczki szkół czysto inżynierskich, poszerzają obszar swoich prac badawczych i kształcenia, wprowadzając nowe dyscypliny naukowe i kierunki kształcenia, które są bliskie inżynierii w jej właściwym współczesnym rozumieniu. Dotyczy to nauk podstawowych, takich jak fizyka i matematyka, chemia i nauki informacyjne, a w przyszłości także biologia. Dotyczy to także ekonomii, zarządzania, zasad prowadzenia działalności gospodarczej i marketingu. Można oczekiwać, że ten proces będzie się rozwijał. Godne podkreślenia jest, że niektóre uczelnie techniczne odnotowały też w ostatnim roku znaczące sukcesy w dziedzinie racjonalizacji zarządzania, wychodząc z wieloletniego deficytu budżetowego. Jest to jednak proces bar-

dzo trudny i narzędzia dla jego realizacji nie będą mogły zachowywać swojej skuteczności w warunkach, gdyby publiczne szkolnictwo wyższe miało pozostawać w kolejnych latach na obecnym poziomie finansowania.

W uczelniach technicznych odnotowujemy też swoje problemy związane z niedostateczną współpracą z krajowym przemysłem - to jest wynik zapaści przemysłu w latach 80. i w latach 1990-1992. W warunkach wolnego rynku przemysł polski w tamtym wydaniu nie miał możliwości sprostania konkurencji. Jednak obecnie przemysł polski rozwija się bardzo szybko - kilkanaście procent rocznie - i można wyrazić przekonanie, że także współpraca uczelni - związana z wielkimi korporacjami przemysłowymi - będzie się także szybko rozwijać. Wskazują na to umowy, które uczelnie techniczne zawierają już z takimi firmami. Dotyczy to w szczególności naszej Uczelni. Bardzo dolegliwy dla uczelni technicznych jest brak kadry, trudności z finansowaniem nowych laboratoriów - ogólniej, brak możliwości nadążania za dynamicznym rozwojem techniki w świecie. Rozwój inżynierii wymaga nieustającej zmiany oprzyrządowania zarówno w odniesieniu do procesu projektowania jak i procesu wytwórczego - a to jest bardzo kapitałochłonne. Uczelnie nie są w stanie nadążyć za rozwojem w tym zakresie. Za niedostateczny uznajemy też poziom przygotowania kandydatów na studia w uczelniach technicznych. Patrzymy więc z nadzieją na podjętą reformę systemu oświaty w Polsce.

W Politechnice Warszawskiej utrzymujemy wszystko, co stanowi dziedzictwo poprzednich dwóch kadencji. Warto w tym miejscu wskazać przede wszystkim na takie elementy jak: porządek i ład moralny, na

ugruntowanie wartości, mających znaczenia dla społeczności akademickiej, na porządek organizacyjny, na budowanie poczucia wspólnoty akademickiej i dobrą atmosferę, na utrzymanie wysokiej pozycji uczelni, a także na zainicjowane procesy adaptacyjne do zmian w otoczeniu Uczelni. Wszystko to zawdzięczamy obecemu na naszej uroczystości Rektorowi prof. dr. hab. Markowi Dietrichowi.

To, co w ostatnich dwóch latach staramy się czynić ponadto, to:

- zdynamizowanie procesu transformacji systemowej we wszystkich obszarach działania Uczelni w ślad za trwałymi zmianami zewnętrznymi,

- kontynuowanie i rozwój inwestycji w ramach programu rozwoju kampusów akademickich, co dotyczy także kampusu plockiego,

- działania, zmierzające do podnoszenia jakości naszej pracy, czego przykładem mogą być zmiany w systemie studiów, systemie badań naukowych, a także nowe laboratoria akredytowane, realizujące swoje zadania w warunkach trudnych do spełnienia rygorów jakości.

Mamy także swoje własne problemy. Płacowe i kadrowe należą do najważniejszych. Wysoko wykwalifikowana kadra akademicka Politechniki Warszawskiej jest adresatem wielu różnych ofert pracy i współpracy, co powoduje, że znaczna część naszych pracowników o wysokich kwalifikacjach angażuje się w życie uczelni jedynie w części. Mamy problemy ze stanem bazy materialnej - chodzi tu o stan niektórych budynków, ponieważ potrzeby remontowo-inwestycyjne w całym szkolnictwie wyższym od wielu lat zaspakajane są szacunkowo w wymiarze poniżej 10%. W związku z tym nie zawsze jesteśmy w stanie zapewnić właściwych warunków pracy studentom i profesorom, jakkolwiek na tle innych uczelni nasza Politechnika prezentuje się w tym zakresie korzystnie. Liczymy na realizację przedsięwzięć zapowiadanych przez Ministra Edukacji Narodowej. Przyniesie to także dostrzegalne korzyści naszemu Ośrodkowi Naukowo-Dydaktycznemu w Płocku.

Obecna struktura plockiej placówki Politechniki Warszawskiej nie jest w pełni dostosowana do jej aktualnych zadań. Jest ona ukształtowana przez okoliczności historyczne i ograniczenia wynikające z obowiązujących do niedawna przepisów. Struktura ta powinna ulec zmianie wraz ze spodziewanymi zmianami prawa o szkolnictwie wyższym. Senat Politechniki Warszawskiej w lutym 1998 roku przyjął uchwałę w sprawie rozwoju Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego Politechniki Warszawskiej w Płocku w następującym brzmieniu:

Z okazji 30-lecia Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego Politechniki Warszawskiej w Płocku Senat potwierdza swoją intencję dalszego kierowania się troską o rozwój potencjału kadrowego oraz bazy materialnej dydaktyki i badań Ośrodka, stanowiącego Kampus Płocki

Politechniki Warszawskiej.

Po zapoznaniu się z dotychczasowym dorobkiem Ośrodka oraz perspektywami jego rozwoju zawartymi w załączonym opracowaniu pt. "Perspektywy rozwoju Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego PW w Płocku", Senat uznaje za właściwe przyjęte kierunki rozwoju.

W szczególności Senat potwierdza słuszność powiązania planów rozwoju Ośrodka z potrzebami regionu oraz współpracy z instytucjami i przemysłem, w tym z Petrochemią Plocką. Wykonanie tej uchwały będzie wspólną troską warszawskiej i plockiej części naszej Uczelni. Jako Rektor zapowiadałem już wcześniej konkretną pomoc finansową władz PW dla naszego Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego w Płocku. Dzisiaj po sukcesie programu restrukturyzacji Uczelni z lat 1997-1998, który przyniósł konkretne korzyści finansowe, mogę zapowiedzieć przekazanie do Płocka w najbliższych latach dodatkowych środków finansowych liczonych w milionach złotych na rozwój kampusu plockiego PW - jeśli partnerskie instytucje PW w Płocku uczynią to samo.

Źródłem optymizmu jest nasza młodzież akademicka. Mamy coraz więcej i coraz lepszych studentów, coraz lepiej motywowanych do studiowania. Obserwując zmiany w tym zakresie uczelnia patrzy z nadzieją w przyszłość. Z tą nadzieją witam na dzisiejszej uroczystości bohaterów tego dnia - tych, którzy dzisiaj złożą słowa przysięgi i zostaną w uroczystym akcie immatrykulacji przyjęci do grona obywateli akademickich, jak mówił Zygmunt Straszewicz, pierwszy rektor polskiej Politechniki Warszawskiej.

Myślmy w tym dniu o perspektywach rysujących się przed naszym krajem. Co nas czeka i o czym pragniemy myśleć z nadzieją?

Sądzimy, że Polskę czeka rozwój gospodarczy, ale pragniemy, aby to dotyczyło także krajowego przemysłu. Chcemy awansu cywilizacyjnego i technologicznego dla społeczeństwa polskiego i polskiej gospodarki.

Pragniemy postępów w procesie integracji międzynarodowej naszego kraju. Pragniemy, aby oznaczało to także rosnący udział znaczenia polskich uczelni w europejskiej wspólnotie akademickiej.

Jeśli więc patrzymy z optymizmem w przyszłość - a przecież społeczność akademicka, którą w ogromnym procencie stanowi młodzież akademicka, nie może poddać się pesymizmowi bez względu na okoliczności - to dlatego, iż wiemy, że przed naszym krajem nie ma innej drogi niż dynamiczny rozwój uwarunkowany poziomem edukacyjnym społeczeństwa i wierzymy, że zrozumienie tego faktu nastąpi także w szerokich kręgach społecznych. Wierzymy też, że w wyniku ogólnego postępu, zmian systemowych oraz wzrostu zamożności naszego Państwa nadejdą już wkrótce znacząco lepsze czasy i dla szkolnictwa wyższego i dla Politechniki Warszawskiej.